

LIBERAN

UNGDOM

#2015:3

PÅ LIV OCH DÖD

MIGRATIONSPOLITIKEN/
MEDICIN I FRAMTIDEN/MOLDAVIEN/
TERRORISM UTAN GRÄNSER/SERIÖS DEBATT

Ledare:

Jag minns första gången jag trodde jag skulle dö. Det var på ett badhus i Danmark 1998. Efter att ha åkt vattenrutschkana hamnade jag på alldeles för djupt vatten. Jag kunde varken simma eller stå på botten. Medan jag hoppade för att ha huvudet ovanför vattenytan för få luft så skrek jag på hjälp. Lika snabbt som allt hände blev jag räddad och kunde fortsätta dagen som ingenting hade hänt, men minnet består. Nu i efterhand känns situationen oerhört futtig i jämförelse med den rädsla barn på flykt känner varje dag. Hela deras liv kommer de bära på minnen för varje gång de trodde att livet skulle vara slut för dem. Det finns ingenting som kommer kunna ersätta dessa barn för vad de har gått igenom. Jag hoppas att när de når säkerhet att de kan få leva helt vanliga liv som jag fick leva, och att deras framtida barn i värsta fall får samma futtiga nära-döden-upplevelser som jag hade.

Det här är mitt första nummer som redaktör för Liberal ungdom. Jag hoppas kunna sätta min prägel på tidningen med att beröra stora och djupa frågor som berättar och berör. Detta nummer kommer vi vidröra livet och döden. Vilka öden vi ställs inför när döden är närvarande och hur medicinska framsteg kan rädda liv. Efter terrorattentaten i Paris kommer detta nummer även behandla terrorism. Till de drabbade offrens anhöriga vill jag uttrycka min och redaktionens sorg och medkänsla. Och till er i LUF, glöm aldrig varför ni är engagerade.

Liberté, Égalité, Fraternité

Trevlig läsning!

Anders Viking Pettersson
Redaktör

Liberal ungdom #2015:3

INNEHÅLL

6 TEMA: PÅ LIV OCH DÖD

6. Flykten är inte ett val

12. Terror utan gränser

16. Medicin i framtiden

20. Utblick: Moldavien

24. Krönika

26. Kultur i Paris

30. Seriös debatt

Redaktion och produktion

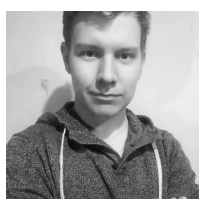
Kontakta redaktionen på mav.petersson@gmail.com

Anders Pettersson
Redaktör

Thea Andersson
Art Director

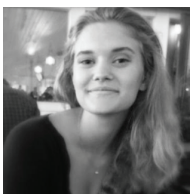
Freddy Karlsson
Illustratör

Maria Bark
Illustratör

Gustav Alé Svensson
Skribent

Blenda Fröjd
Skribent

Saga Bowallius
Skribent

Alexander Haglund
Skribent

Ansvarig utgivare

Thea Andersson

Grafisk form

August Ekman Öhrn

Layout och redigering

Thea Andersson

Skribenter i detta nummer

Sara Ivarsson, Dan-Aria Sucuri, Cecilia Johnson, Ademir Žilić, Karl-Philip Nilsson och Maria Bark

Tryck

Danagård Litho

Omslag

Maria Bark, Freddy Karlsson

Liberal ungdom ges ut av Liberala ungdomsförbundet och utkommer fyra gånger om året.

LUF är Folkpartiets ungdomsförbund, och verkar för individuella rättigheter, marknadsekonomi och global frihet. Bli medlem på luf.se.

ALLA BILDER LICENSIERADE UNDER CREATIVE COMMONS
OCH FINNS VIA FLICKR OM INTE ANNAT ÄR ANGIVET

HÄNT I LUF-LANDET

ALDRIG MER UNGA FOLKPARTIET

Folkpartiets landsmöte den 20-22 november blev deras sista. Under lansmötet valde ombuden att bifalla motionen om att byta namn till Liberalerna. Det betyder att LUF aldrig mer behöver förklara vilket ungdomsförbund de tillhör eller gå under Unga Folkpartiet vid valår.

LUFFIGA BESLUT PÅ LANDSMÖTET

- Fria marknadshyror – Nästan... Fri hyressättning vid nybyggnation. Ett stort steg för Liberalerna, men ett större steg för bostadsmarknaden.
- Ny skattereform – Det är dags att byta ut lapp-täcket till grön skatteväxling.
- Gårdsförsäljning på öl och vin – Ett oväntat beslut för ett parti som har sina rötter i nykterhetsrörelsen. Skål på det!

Foto: Liberalerna

Foto: Liberalerna

MYRSTEGSFEMINISM OCH MYSKONSERVATISM

Två nya ord kom till under Landsmötet. Myrstegsfeminism är ett nytt ord myntat av Birgitta Ohlsson. Det betyder att man vill gå långsamt framåt och inte införa nödvändiga beslut för jämställdheten. Myskonservatism innebär ett vurmåde för förlegade saker som är fina att kolla på, även om de inte är tidsenligt med vår samtida utveckling. Kan t.ex. gälla människor som av sin ätt ska representera landet för att det är "mysigt" att kolla på.

Foto: Henrik Edin i talarstolen, Liberalerna

ÖVRIGT

Läxhjälpshäng med LUF Storstockholm

Skolpartiets ungdomsförbund i Storstockholm har börjat hålla aktiviteter där man samlas och hjälper varandra med sina läxor. Jan Björklund kunde inte vara stoltare över sitt ungdomsförbund som försöker vända den negativa resultatutvecklingen i den svenska skolan.

Virtuellt Café Liberal

LUFs miljöpolitiska arbetsgrupp bjöd in till ett virtuellt Café Liberal där Niklas Elert pratade om sin bok "Människoapans utmaning". Genom internet kunde luffare från hela landet samlas och lyssna på hur marknadsekonomi kan lösa de miljöutmaningar vi står inför. Detta Café Liberal kan räknas som den miljövänligaste föreläsningen i LUFs historia i dubbel bemärkelse.

Ambassadör på besök

Den 10 november besökte Litauens ambassadör i Sverige Eitvydas Bajarunas LUF Västmanland. På agendan var den geopolitiska situationen i Balitkum och Ukraina.

Den migrationspolitiska debatten i Sverige är idag radikalt annorlunda än vad den var för bara ett år sedan. I en tid där gränser stängs är det viktigt att de som är emot säger ifrån högljutt och tydligt. I det här numret diskuterar Ademir Žilić dagens flyktingpolitik.

Flykten är inte ett val

TEXT: ADEMIR ŽILIĆ

Människan har i alla tider varit en rörlig varelse. Sen tiotusentals år tillbaka har vi rört oss över denna jord, utan större hinder. Människan har även, de senaste 200 åren åtminstone, producerat något nytt som hindrar den fria rörelsen – nationalstaten, nationsgränserna och strikta migrationsregler. För mig som liberal finns det en viktig utgångspunkt när migrationspolitiken diskuteras – ingen bestämmer över sin födelseplats, därför bör ingen heller låsas in där hen råkar bli född.

Därför ter sig dagens situation väldigt konstigt i mina liberala ögon. Istället för att bygga världens mest komplicerade hinderbana, med elstängsel, vakthundar, militär etc, så borde fokus ligga på hur vi kan utrota anledningen till att folk flyr. För flykten är inget val – det är ett måste när nöden kräver det. I det här fallet, folkmord och förtryck. Därför bör fokus skiftas från hur vi håller människor ute till hur vi ser till att människor inte vill fly. Om det så krävs att sätta sig vid samma bord som Assad, Irans regim, talibanerna (Afghanistan) och Putin, så får vi helt enkelt göra det. Men bygg inte upp för guds skull världens tuffaste hinderbana på väg in i Europa. Det bidrar bara till att döda ungefär alla dom som lyckades fly Assads och/eller ISIS dödsmaskineri.

Jag och min familj kom till Sverige 1993. Det var mitt i dåtidens stora flyktingvåg från kriget i fd Jugoslavien. Vi var tvungna att överge Bosnien-Hercegovina och vår hemstad Modrica, bara veckor innan Ratko Mladics styrkor nådde staden och rensade de som var kvar på allt, inklusive deras liv. Deras enda fel var att de hade "fel religion/etnicitet/politisk åsikt". Min mamma flydde med mig och min bror till Zagreb, Kroatens huvudstad, precis innan man beslutade att stänga den kroatisk-bosniska gränsen. Pappa var kvar ett tag till eftersom han kallades in att tjänstgöra för den bosniska regeringsarmén som skulle befria området från Milosevics klor. Tiden i Kroatiens huvudstad, med total brutet kommunikation in till krigets Bosnien-Hercegovina och noll vetskap om pappas situation, var den svåraste i våra liv. Speciellt för min mamma. En stor del av pappas kollegor hamnade i koncentrationsläger, där grov tortyr förekom dagligen. En av dessa bor idag i Köpenhamn. Förra sommaren fick jag ta del av hans berättelse. Den skulle kunna fylla en hel egen debattartikel.

I Zagreb bodde vi i flyktingläger i ungefär 1 månad. Därefter skulle vi ta en av de många flyktingbussar som organiserades för att föra

Varje dag, varje rapportsändning från krigets Bosnien-Hercegovina, FICK HJÄRTAT ATT STANNA. Hur är det med de släktingar som var kvar?

flyktingar vidare till olika EG-länder. Dåtidens EU alltså. Min mamma hade redan bokat Tysklandsbussen åt oss, men det var försent, då Tyskland redan tagit emot en stor del flyktingar och införde ett tillfälligt stopp. Då fick vi höra att Sverige fortfarande tog emot, vilket blev vårt val därefter. Pappa lyckades fly Bosnien-Hercegovina och anslöt sig till oss så småningom. I april 1993 sätter vi oss i en alldeles för gammal buss, som skulle köra oss genom Ungern, Slovakien och Polen innan vi äntligen anlände till frihetens och säkerhetens Ystad och Sverige. För första gången på väldigt länge kunde vi andas ut. Trygghetens Sverige erbjöd oss direkt permanent uppehållstillstånd (PUT) och vi kunde bygga vårt nya liv i det underbara nya landet. Oron fanns dock kvar hela tiden, som ett svart moln ovanför våra huvuden. Varje dag, varje rapportsändning från krigets Bosnien-Hercegovina, fick hjärtat att stanna. Hur är det med de släktingar som var kvar? Hur är det med vår hemstad? Närsomhelst förväntade man sig nyheten att det värsta hänt – Modrica har fallit. Modrica föll till slut, men det finns städer som gick värre öde till mötes. Vi har alla hört om Srebrenicas, Prijedor, Focas, Visegrads och Sarajevos tragedier. Helvetet på jorden, som vi brukar beskriva det.

I efterhand har jag alltid fått höra av mina föräldrar att vi kom till Sverige för min och min brors skull. Att vi skulle få ett bättre liv än krigets och nationalismens Bosnien-Hercegovina var prioritet nummer ett. Att vi skulle slippa växa upp med hatet, korruptionen och ondskan. Att vi skulle ha en riktig chans i livet till utbildning, jobb och personlig utveckling. Det fick vi också i Sverige.

Det som slår mig när jag kollar tillbaks på flyktingvägen från fd Jugoslavien och jämför med dagens flyktingväg från framförallt Syrien, är hur annorlunda EU agerar. Dåtidens EU, Europeiska gemenskapen (EG), gick ihop i ett samarbete för att alla skulle ta emot flyktingar från det brinnande kriget i Bosnien-Hercegovina och övriga Jugoslavien. Då stod inte Sverige och Tyskland ensamma kvar som mottagarländer för ett stort antal migranter. Österrike, Nederländerna, Belgien, Frankrike, Luxemburg, Storbritannien, Irland, Spanien, Italien etc. De gjorde alla sitt och sträckte ut en hjälpende hand till livrädda människor i nöd. Och då ska även räknas in de som flydde förändringarna i Östeuropa i slutet av 80-talet och början av 90-talet. Kommunismens sammanbrott och rivningen av järnridån gjorde att miljoner östeuropéer äntligen kunde korsa gränsen till Västeuropa och söka lyckan

Illustration: Freddy Karlsson

där. En hel del kom från bland annat Baltikum till Sverige och Ungern, Slovakien och Tjeckien till Österrike och Tyskland. När människor blir inlåsta av regimer och behandlas hursomhelst blir den starkaste instinkten att fly så fort man får chansen för att skapa ett bättre liv för sig själv och för sina barn. Det här är något vi alltid måste ha med i bagaget när vi idag diskuterar migrationspolitiken. Vi måste även, utifrån tidigare erfarenhet, inse att samarbete lönar sig. Bara vi i Europa kommer överens om en effektiv fördelningspolitik inom migrationsområdet, med mer samarbete och solidaritet, kommer flyktinkatastrofens konsekvenser att inte kännas av lika hårt.

Men det räcker inte med bara mer samarbete. En annan viktig aspekt är hur vi ska utrota anledningen till varför människor flyr. Den viktigaste aspekten t.o.m. Ovanför beskrev jag att vi måste våga sätta oss vid samma bord som skurkstaternas ledare. Syrien är idag ett djupt delat land mellan åtminstone tre olika stridande parter (Assad, FSA och islamistiska terrorgrupper som i sin tur är också delade). ISIS behöver man absolut inte förhandla med, eftersom Ryssland och USA, tillsammans med Assad, har som mål att utplåna denna cancer från jordens yta. Däremot kommer förhandling behövas för att återskapa ett fredligt läge i Syrien, mellan Assad och dess allierade å ena sidan och FSA och dess allierade å andra sidan. 12 miljoner syrier är idag på flykt. Situationen är absolut inte hållbar. De

För att ha en generös FLYKTINGPOLITIK krävs även en effektiv INTEGRATIONSPOLITIK. Fler och fler vill införa TILLFÄLLIGA UPPHÅLLSTILLSTÅND. Jag ser det snarare som en fara och stort hinder för integrationen av nyanlända.«

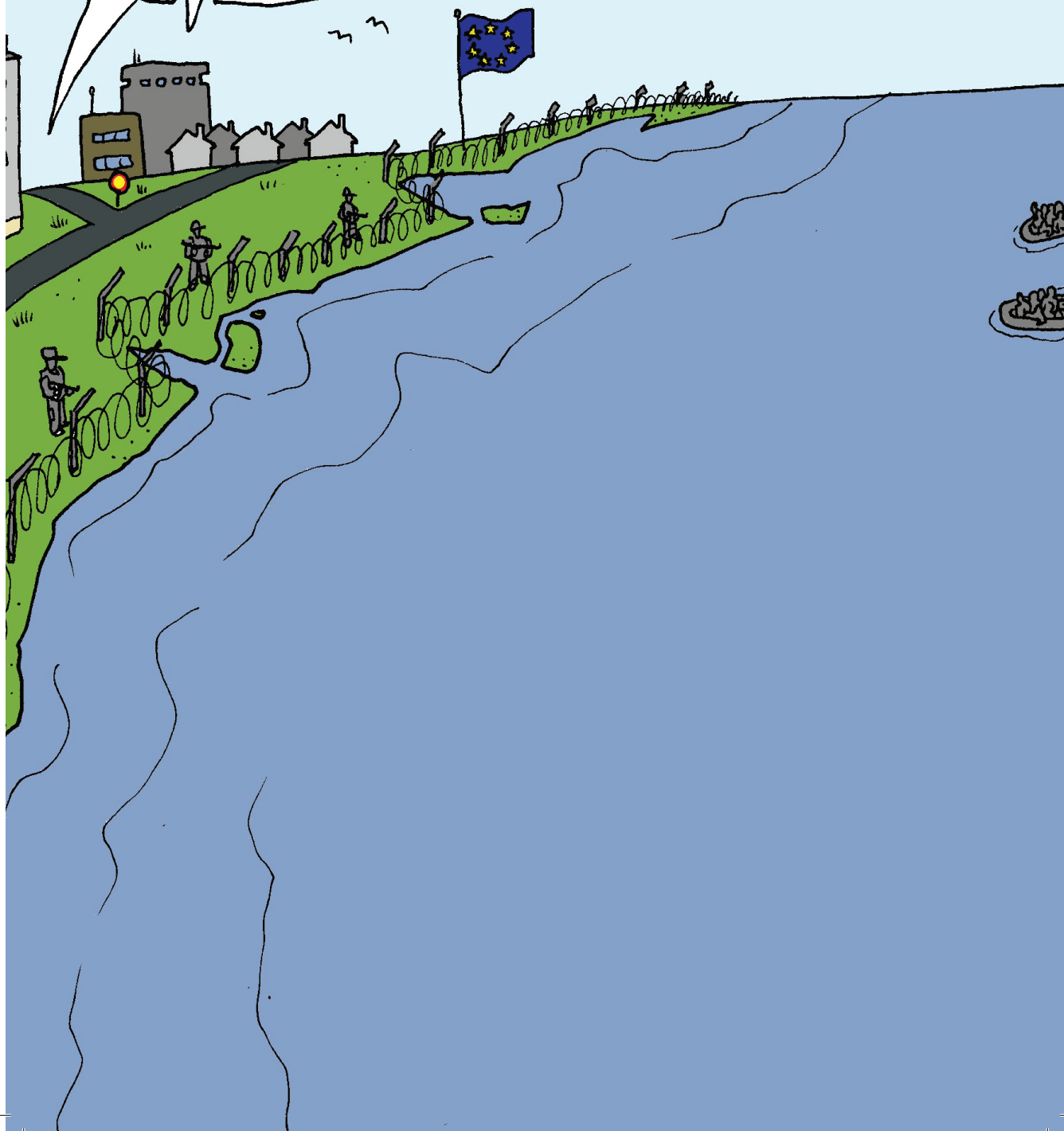
flesta befinner sig i närområdet (Libanon, Turkiet och Jordanien). Men en del har lyckats komma längre, som t.ex. Europa. John Kerry, USAs utrikesminister, meddelade att de är redo och ta emot 100 000 syriska flyktingar innan 2017. Det är väldigt beundransvärt, men endast ett steg i rätt riktning. Framförallt måste Gulfstaterna göra mer. Nej, ursäkta, inte ”mer”. Jag menar ”något”. För att göra mer måste man ha gjort något först och där har Saudiarabien, Förenade Arabemiraten och Kuwait mycket att skämmas för. Länder som badar i enorma rikedomar har vägrat att delta i flyktingmottagandet. Och då snackar vi t.o.m om ett väldigt nära närområde till Syrien. Det är även nödvändigt att konflikterna i Afghanistan, Irak och Somalia får ett snabbt stopp. Här har det internationella samfundet mycket att göra. EU kan spela en avgörande röst för freden globalt, precis som man en gång gjorde för Europa. Vi får inte låta andra regimer, såsom Kina och Ryssland, ta ledningen i dessa länder. I såna fall får de varken fred eller demokrati.

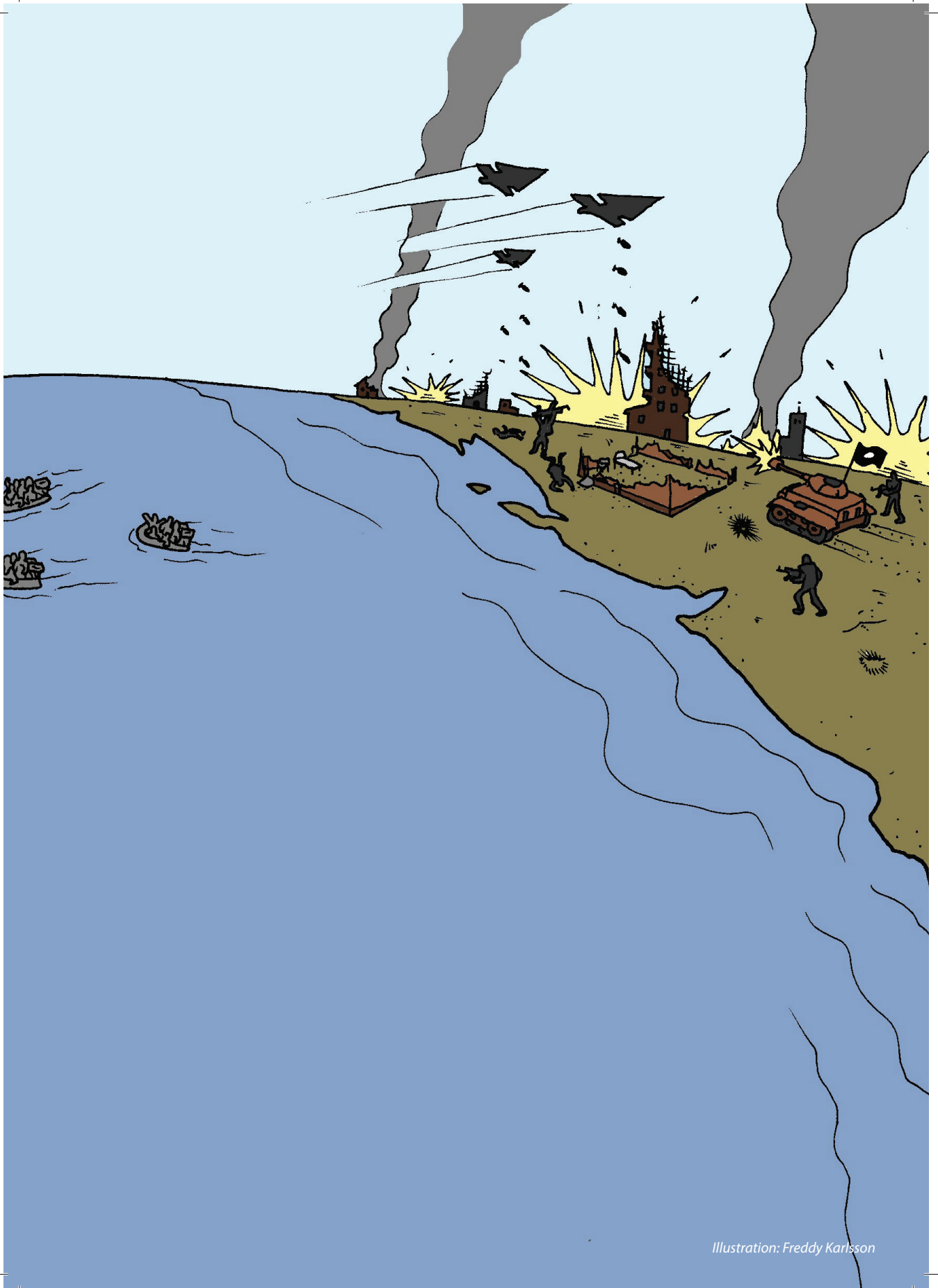
För att ha en generös flyktingpolitik krävs även en effektiv integrationspolitik. Fler och fler vill införa tillfälliga uppehållstillstånd. Jag ser det snarare som en fara och stort hinder för integrationen av nyanlända. När vi först kom till Sverige 1993, var mina föräldrar fortfarande insnöade i att kriget i Bosnien-Hercegovina kommer ta slut inom ett par veckor och då kommer vi kunna återvända. Att börja integrera sig i det svenska

samhället gjorde man inte förräns garantierna fanns för att man fick stanna. När beskedet om permanent uppehållstillstånd kom i brevlådan, släppte återvändstanken rejält. Mina föräldrar lärde sig språket och hittade det där första jobbet riktigt snabbt. Trots att Sverige befann sig i djup finanskris. Jag menar här att tillfälliga uppehållstillstånd är en naiv idé som man tagit fram i paniktillstånd för att försöka lösa integrationsutmaningarna snabbt. Problemet är att man kommer bara förvärpa integrationsutmaningarna och den administrativa, samt ekonomiska, bördan för våra myndigheter (speciellt Migrationsverket). Därför anser jag att permanenta uppehållstillstånd är ett mer hållbart alternativ, både för flyktingen och för samhället.

Som liberal vill jag att Sverige ska fortsätta vara ett föregångsland, när det gäller öppenhet, medmänsklighet och solidaritet. Den nya livschansen som jag och min familj fick för 22 år sen kommer jag aldrig att vägra någon annan som flyr krigets fasor idag på samma sätt. Vi måste välkomna in nyanlända i deras nya samhälle för att integrationen ska funka, inte skicka ”åk tillbaks”-signaler med politik som TUT och ”återvändsbidrag”. Och så det absolut viktigaste till slut, som vi alla bör komma ihåg – när bomber regnar över ens hus, när folkmördare är en hack i häl och när en diktator vill förtrycka dig så hårt att du inte ens vågar tänka själv till slut, ja då är inte flykten längre ett val. Den blir ett måste.

KOM INTE HIT!
DET ÄR KALLT
PÅ VINTERN!

Terrorism utan gränser

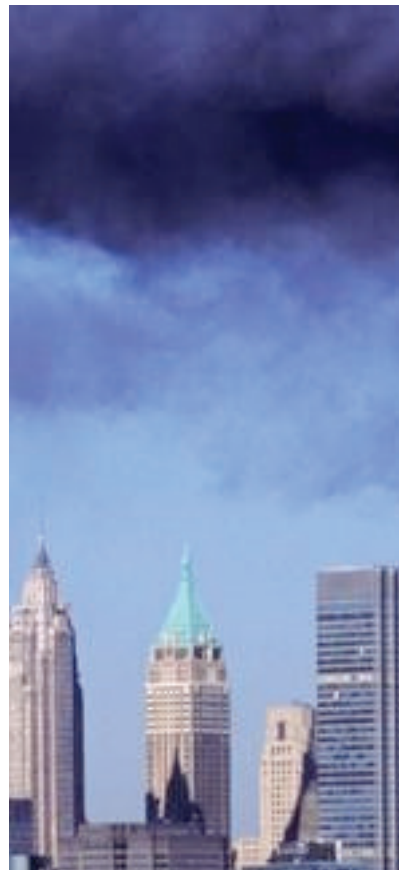
TEXT: ANDERS VIKING PETTERSSON

Den 10 september 2001 höll skaparen bakom Family Guy Seth Macfarlane ett tal på sitt gamla universitet Rhode Island Design School. Dagen efter hade han dragit på sig en baksmälla efter gårdagens festligheter som försenade hans planer för dagen. I kombination med att hans resebolag hade gett honom fel tid missade Macfarlane sitt flyg hem till Los Angeles från Boston med tio minuter. En kvart in i flygningen kapades flyg American Airlines Flight 11 av terrorister från Al-Qaida som flög in i World Trade Centers norra byggnad.

11 september-dåden i USA som följdes av bombdåden i Madrid 2004 och London 2005 delar upp historien om hur vi pratar om terrorism. Tidigare hade de europeiska länderna under 1900-talet

haft stora svårigheter med separatiströrelser som utförde terrorattentat med motiv att skapa en politisk förändring.

Irish Republican Army (IRA) och sina ärkefiender Ulster Defence Association och Ulster Volunteer Force (UDA/UVF) spred skräck på Nordirland och i övriga brittiska öriket under åren som kallades "The Troubles". Konflikten bestod och gör fortfarande mellan republikanska katoliker som vill se ett enat Irland och de protestantiska lojalister som vill att Nordirland ska förbli en del av Storbritannien. Några av de mest kända attentaten under konflikten var bombattentaten i Dublin och Monaghan utförda av UVF, Blodiga fredagen och bombningen av Grand Hotel i Brighton med mål att döda brittiska

premiärministern Margaret Thatcher utförda av IRA. Den 30 år långa konflikten mellan republikaner och lojalister trappades ner i och med långfredagsavtalet 1998. Grupperingar till IRA har fortsatt sin verksamhet då de motsätter sig långfredagsavtalet.

Baskiska Euskadi ta askatasuna (ETA) bildades under diktator Fransisco Francos regim som en motreaktion till den fascistiska militärregimen med krav på en självständig baskisk stat. De genomförde ett bombdåd mot Luis Carrero Blanco som betraktades vara Francos efterträdare. Med hans död ansågs attentatet skynda på demokratiprocessen i Spanien. Efter Francos död vägrade ETA erkänna den nya spanska författningen, även där Baskien fått autonomistatus. Attentaten

fortsatte i Spanien med motiveringen att den nya spanska demokratiska staten var minst lika brutal som Francos. Det spanska socialdemokratiska partiet skapade i hemlighet en illegal antiterrororganisation som kidnappade och torterade misstänkta ETA-medlemmar. När bombdåden i Madrid ägde rum 2004 fick ETA skulden av den spanska inrikesministern. I själva verket utfördes dådet av islamister med koppling till Al-Qaida.

Separatiströrelser dominerar fortfarande terroristtenta i antal i Europa. Däremot har de terroristtenta utförda av militanta islamistiska rörelser varit av större karaktär och därmed fått större genomslagskraft i media och internationell politik. Terrorism har allt mer blivit ett begrepp som många börjat associera med islamism, vilket statistiskt

TEMA

inte stämmer. När Norges regeringsbyggnad i Oslo den 22 juli 2011 sprängdes av en bilbomb dröjde det inte länge innan rykten spreds om att det var ett islamistiskt dåd. Folkets dom tog fart mot de norska muslimerna där de fick utstå trakasserier innan man visste vem gärningsmannen var. När de väl kom fram att terroristen var en högerextrem vid namn Anders Bering Breivik ändrade reaktionen karaktär och befolkningen blev tydliga med att fördöma våldet och att man tillsammans skulle stå enade mot hatet.

Terrorattentat har en förmåga att ena oss, lika mycket som den har kraft att splittra oss. Efter varje attentat är politiker snabba att fördöma våldet, tala varmt om vårt öppna samhälle och hur viktigt det är att värna om det. Samtidigt ställs de inför en hård press att motverka framtida terrorattentat. Då är frågan vad vi är beredda att gå miste om i förmån för att stoppa terrorister att begå sina dåd. I pågående skede kan vi närmast vara beredda att betala vad som helst, det kan i längden stå vår frihet dyrt. Risken är att man begränsar yttrandefriheten och använder integritetskränkande metoder för att spåra varje tendens till förberedelse för terrorbrott.

Vi ser allt mer lagar och metoder som begränsar och tränger sig in på vår vardag i terrorförebyggande syfte. 2008 röstades FRA-lagen igenom trots stora protester från medborgare såväl makthavare som ansåg att vi närmade oss ett samhälle likt det forna Östtyskland. 2010 var Elisabeth Ohlson Wallins konstutställning Jerusalem nära att inte få visas på Världskulturmuseet i Göteborg eftersom SÄPO ansåg att det utgjorde ett hot mot rikets säkerhet. Lars Vilks har levt under ständigt beskydd sen Muhammedkaryaturerna 2007. Efter terrorattentaten i Köpenhamn 2015 där Vilks ansågs vara målet stoppade Karlstad Universitet av säkerhetsskäl en föreläsning med Vilks arrangerad av Utrikespolitiska föreningen Karlstad.

Terrorattentaten i Paris i november har åter satt vårt öppna samhälle i gungning. I Frankrike råder undantagstillstånd, gränserna är kontrollerade och intensivt spaningsarbete pågår för att finna varje koppling till attentaten. Samtidigt visar terrorattentaten oss om vilken resa våra samhällen har gjort genom historien. En av bombningar skedde vid Stade de France där en vänskapsmatch i fotboll hölls mellan Frankrike och Tyskland. Genom historien har dessa länder krigat mot varandra flera gånger. Nu stod de båda nationerna sida vid sida som måltavlor för detta attentat. Detta påminner oss om att det inte längre är enskilda länder som är ett hot mot vårt samhälle, utan istället enskilda individer och grupperingar. De angriper oss inifrån, försöker sprida skräck och splittra oss.

Terrorismen vill förgöra allt de vi byggt upp för att anpassa oss efter deras krav. Men när ländernas regeringar i antiterrorismens namn inför mer övervakning för att lättare spåra gärningsmän, begränsar den fria rörligheten för att upprätthålla säkerheten eller begränsa yttrandefriheten för att inte provocera fundamentalister. Har vi inte då förlorat? Är vi på väg att avveckla vårt öppna samhälle för att terroristerna inte ska få göra det först? Eller är detta det enda sättet för att kunna bevara vårt öppna samhälle i en värld som blir allt mer digitaliserad? Vi måste samtidigt inse att det inte är möjligt att skydda oss från vartenda terrorhot och erkänna att våra samhällen är sårbara. Men det är just det som gör oss så starka.

Oavsett vad som händer så kommer vi alltid återhämta oss och fortsätta leva våra liv som vi alltid har gjort. Eftersom vi aldrig kan tänka oss att leva på något annat sätt. Det är det som gör oss oövervinnliga.

JE SUIS
MARSH

JE SUIS
MARSH

Var är omöjligt inom medicinen? Få saker är lika mycket på liv och död som dagens medicinska utveckling. Sara Ivarsson utforskar gränsen, eller avsaknad av gräns, i dagens forskning och utveckling.

Medicin i framtiden

TEXT: SARA IVARSSON

Framtiden är en spännande plats, vetenskapliga framsteg ger oss ständigt möjligheten till ett bekvämare, säkrare och längre liv. Med en medicinsk forskning som letar efter nyckeln till att hindra åldrande, odla organ i labb och som aktivt jobbar på att utrota sjukdomar ser framtiden väldigt ljus ut.

Men framtiden kan även vara en skrämmande plats. Antibiotikaresistens skapar superbakterier vi inte kan bota, de smältande polerna väcker liv i virus vi inte har sett till på tusentals år och våra moderna resvanor öppnar upp för en snabb global spridning som lägger grunden för en pandemi. Det sker ett ständigt race mellan forskare, bakterier och virus. För varje läkemedel som framställs dyker en ny stäng av viruset eller bakterien upp som är immun och forskarna

får börja om på ruta ett. Det är en tävling om överlevnad.

Så vad har framtiden att ge oss, friska långa liv eller en kamp för överlevnad?

1928 gjorde bakteriologen Alexander Fleming av en slump en banbrytande upptäckt. När han åkte på semester glömde han en bakterie- och svampodling framme. Väl tillbaka hade mögelsvampen växt men nästan inga bakterier fanns kvar, något i svampen hade dödat bakterierna. Detta var upptäckten av penicillin, ett av våra mest använda antibiotikum och utsett till årtusendets upptäckt. Med åren har sedan antibiotikaanvändandet ökat, på gott och ont. Antibiotika är ett av vår tids största framsteg, det har hjälpt oss bota mängder av sjukdomar såsom syfilis och bakteriella infektioner. Men samtidigt

Foto: Pearl Sammett, Library and Archives, Canada

har användande där det inte behövts, såsom djurfoder, samt för tidigt avslutade kurer lett till att allt fler bakterier blir resistenta.

Resistenta bakterier är inte ett superstort problem då det finns flera olika typer av antibiotika. Problemet uppstår först när de blir multiresistenta, alltså när det inte längre finns någon typ av antibiotika som biter på dem. Dessa bakterier brukar även kallas för superbakterier och man har bland annat i Storbritannien haft ett tiotal fall av supergonorré.

Hotbilden från superbakterier är dock svårtydd. Vi vet inte när de muterade bakterierna dyker upp och i hur stor grad. Men genom en mer restriktiv antibiotikaanvändning och en fortsatt forskning för att ta fram

fler antibiotikum kan situationen hanteras, ja kanske till och med förbättras.

I en utopisk framtid skulle alla skadliga bakterier och virus utrotas lika fort som de dyker upp och vi skulle ha lösningar på så gott som alla fysiska problem. Men i ett sådant samhälle dyker det plötsligt upp frågor om vad som är etiskt rätt. Hur mycket är det okej att justera hos människor? Ska man kunna designa sina barn genom att klippa och klistra i DNA? Är det okej att de som är rika har råd att köpa nya organ för att skuta upp döden medans de mindre välställda är fast i sin biologiska klockas grepp?

I samband med att vi lyckades bemästra kloning även på däggdjur genom fåret Dolly beslutades det också att det inte vore etiskt

I en utopisk framtid skulle alla skadliga BAKTERIER och VIRUS utrotas lika fort som de dyker upp och vi skulle ha lösningar på så gott som ALLA fysiska problem.«

rätt att göra detsamma med människor. Men gränser är svåra att dra. I dagens samhälle har vi exempel på provrörsbefruktningar som har gjorts för att få ett barn med en benmärg som matchar ett syskons. Man har alltså till viss del ”designat” ett barn för att kunna behandla ett sjukt syskon. Detta har givetvis ifrågasatts, lever det barnet endast för att förlänga sitt syskons liv och hur påverkar det hens egen självkänsla?

Säg nu att detta skulle gå ett steg längre. Tänk dig att när par i framtiden börjar fundera på att skaffa barn skulle ha möjligheten att gå till en läkare för att designa det. Göra en analys av båda föräldrarnas DNA och sedan välja de drag de vill ha från vardera förälder. Ja till och med koda om delar av det om det visar sig att bäge föräldrarna

bär på en genetisk sjukdom eller kanske till och med endast lider av en ökad risk för såg cancer.

Är detta en framtid vi vill ha? Att kunna designa bort sjukdomar tycker antagligen de flesta är en bra grej men vad händer när föräldrar börjar välja ögonfärg, mer atletiska gener och kanske till och med personliga egenskaper? Är det början på en ny typ av segregering? Ett samhälle där de rika har friska barn som är framstående både socialt, fysiskt och intellektuellt medan de med lägre inkomster får förlita sig på genlotteriet.

I science fiction ser man ofta exempel på fantastiska medicinska framsteg, men även hur dessa kan missbrukas, skapa klyftor och till och med användas som vapen. Ofta

Är detta en FRAMTID vi vill ha? Att kunna designa bort sjukdomar tycker antagligen de flesta är en bra grej men vad händer när föräldrar börjar välja ÖGONFÄRG, mer ATLETISKA gener och kanske till och med PERSONLIGA EGENSKAPER? «

handlar det om att de nya teknikerna är dyra och endast en begränsad grupp har därför tillgång till dem. Men om tekniken finns, människor är beredda att betala för det och det inte skadar någon annan, finns det då någon anledning att stoppa det?

Samma vetenskapliga upptäckter ligger bakom röntgen, strålbehandlingar av cancer, kärnkraft och atombomber. Kan en teknik användas i krig kommer den antagligen göra det, oavsett om det klassas som krigsbrott eller ej. Multiresistenta bakterier skulle mycket väl i framtiden kunna användas som ett biologiskt vapen och om vi börjar designa våra barns DNA är det bara en tidsfråga innan spekulationer kring supersoldater a la Captain America börjar höras, även om det rent spontant känns etiskt inkorrekt.

Framtiden kan tänkas bära på mycket både spännande och skrämmande. Kampen mellan människan och mikroorganismer fortsätter, likaså jakten på evigt liv. Att tänja på gränserna är bra för forskningen och framtiden men vi måste också vara försiktiga med vad vi faktiskt gör. Vi kan inte förutse framtiden, men det vi vet är att vi alla har ett gemensamt intresse av att fortsätta forska för att förhindra, bota och lindra alla de åkommor som finns och kommer finnas. Forskningen kommer fortsätta, men hur långt och till vilket pris? Var ska gränsen dras, finns det något som är fel att göra även om ingen kommer till skada och vem har rätten att bestämma vad i sådana fall? Även om de inte besvaras är det viktigt att frågorna ställs. Allt vi gör får konsekvenser.

Glöm inte Moldavien

TEXT: DAN-ARIA SUCURI

Inbördeskrig, politiska konflikter och korruption är några av de fenomen som präglat och än idag präglar landets tillvaro. Många har förlorat hoppet om ett självständigt Moldavien styrt av ledare som värnar landets intressen. Ett samhälle genomsyrat av korruption och fattigdom tycktes inte uppröra landets befolkning längre. Det var den sjätte september 2015 som något hände. Folket har fått nog.

1991 upplöstes Sovjetunionen. Reaktionerna var många, hopp och förtvivlan. Många av dess forna medborgare såg en mör tid framför sig. Ett samhälle utan ett rättssystem och trygghet för framtiden. Andra såg den efterlängtnade friheten och självständighet från många år av förtyck och diktatur. Ett av dessa länder som jublade över denna händelse var den lilla forna delrepubliken Moldavien, som redan samma år den 27 augusti deklarerades självständigt. Banderoler, fanor och folkfest fyllde huvudstadens gator. Nu skulle äntligen ett självständigt

Moldavien existera. Ett land som under stora delar av sin existens hamnat i slagfälten mellan världens konflikter. Ett hopp tändes och landet skulle äntligen få bestämma över sitt territorium och skapa ett samhälle det förtjänar.

Detta hopp släcktes snabbt då landet var återigen draget i en territoriell konflikt. När Moldavien blev självständigt var det många minoritetsgrupper som bodde kvar i landet. Bland annat ryska och ukrainska. Somliga av dessa grupper strävade tillbaka till en tid av kommunistiskt styre präglad av en sovjetisk världsbild. I östra delen av Moldavien vid Ukrainas gräns. Där startade ett nytt inbördeskrig, i ett område som idag kallas Transnistrien. Transnistrien är idag de facto känt en egen stat men den är inte internationellt erkänd. I detta område styr en kommunistisk regim med täta band till Ryssland. Inte enbart har detta inneburit ett försvårat säkerhetsläge i landet, det har också resulterat till en stor ekonomisk förlust eftersom de

flesta av Moldaviens industrier var stationerade i den nu ockuperade regionen.

Blodigt krig, inflation och en nästan obefintlig ekonomi. Ett år av självständighet och landet har redan mött stora nedgångar. Framtidstron såg dystrare ut och den gamla tiden under Sovjetunionen blev allt mer nostalgisk.

Flera år har gått och drömmen om en självständig demokratisk stat fritt från förtryck och som verkade utifrån medborgarnas intressen har knappats uppnåtts. Istället har landets styrs av regeringar, både från höger och vänster. Korrumperade politiker som enbart verkade för att sko sig själva och som systematiskt konfiskerade medborgarnas tillgångar och gemensamma resurser. Den desperata befolkningen röstade t.o.m. tillslut fram en kommunistisk regering. En regering vars ideologi i början sågs som en skymf mot landets existens. Även den kommunistiska regeringen under Vladimir Voronins

ledning (2001-2009) skulle senare falla i en våldsam protest som ledde till att många ungdomar under den perioden spårlöst försvann.

Under den nya kommunistiska regerings fall fick landet ett nytt politiskt alternativ. En allians av pro-europeiska partier med goda kontakter inom EU. De skulle styra landet mot en framtid det förtjänar. Moldaviens korruption skulle elimineras, pensionärerna skulle få det bättre och under deras tid vid makten skulle landet bli en del av EU. Även om denna regering förvisso tagit fram nya reformer som stärkt mänskliga rättigheter och tagit landet närmare EU fanns det fortfarande mycket att göra.

Tillväxten var fortfarande väldigt låg och värre blev det när Ryssland beslut att bannlysa alla Moldaviska produkter (en stor del av landets export gick till Ryssland) som svar för att landet valde en väg mot väst och EU. Korruptionen var fortfarande stor och

oligarkerna fäste ett allt starkare grepp om landet. I takt med att folket fick det sämre spreds känslan av likgiltighet och hopplöshet bland människorna.

Under våren 2015 rapporterade tre av landets stora banker att en miljard amerikanska dollar (1/8 av landets budget) har försvunnit och att skattebetalarna skulle tvingas täcka det nyblivna budgethålet. En stund senare meddelade regeringen att priser på naturgas, el och livsmedel kommer att höjas. Inflationen blev därmed kraftigt höjd.

Då fick folket nog, en stor frustration uppstod. 110 000 människor har nu samlats utanför Moldaviens parlament i huvudstaden Chisinau för att protestera mot landets maktthavare. De upplever att landet styrs av hänsynslösa brottslingar som skor sig själva och låter medborgarna leva på oacceptabla livsstandarder – en ”maffiaregering”, som människor kallar dem.

Protesterna har pågått i två månader, slagord och paroller med budskap som ”Lämna tillbaka miljarderna” och ”Ge oss tillbaka landet” syns över hela centrum.

Många är trötta på att landet styrs av oligarker och vill ha tillbaka sitt land fritt från korruption och vanstyre. Allt har än så länge gott fredligt till och folk tänker stanna tills de får igenom sina villkor – att de skyldiga

ställs in för rätt och att de stulna pengarna återvänds.

Under de senaste veckorna har protesterna tycks gett resultat. Motsvarande riksbankens chef avgår. En man som anses vara en nyckelperson i denna härva. Enligt bankchefen berodde avgången på att han ville rentvå sitt samvete. Han kunde inte längre vara en del av ett korrumpert system och menar att den stulna miljarden helt och hållet är regeringens brott. Senare röstade parlamentet genom att upphäva den parlamentariska immuniteten för landets f.d. premiärminister samt ledare för ett av landets regeringsparti, som tidigare hamnat under blåsväder misstänkt för korruption och som denna gång kunde genom en telefonavlyssning bli fälld för mutbrott. I dagsläget sitter han i fängelse. I dagsläget har två av landets mäktigaste män har blivit av med sina poster och ställts in för rätta. Den nuvarande regeringen har splittrats och tillslut upplösts. Moldavien är nu utan en regering och landets president har gett partierna i uppdrag att bilda regering för att undvika nyval.

Ett steg åt rätt riktigt kan tyckas, men sanningen är att Moldavien är långt ifrån rätt riktning. Det finns starka skäl till att tro att detta är inget annat än ett spel för gallerierna. Varken regeringens upplösning eller häktningen av landets f.d. premiärminister är en direkt effekt av protesterna eller för

Det ser inte ljust ut för detta lilla land. Samtidigt som demonstranterna verkar få som de vill – ett NYVAL, inser många att det inte skulle lösa mycket. I opposition finns SOCIALISTERNA, ett parti som vill knyta kontakterna med RYSSLAND. Det vill däremot inte de som protesterar.»

den delen ett resultat av folkets vilja. Snarare är detta ett nytt försök från landets oligarker att hålla sig kvar vid makten genom att utpeka svarta får och på så vis köpa tid för en ny väg till makten.

Det ser inte ljust ut för detta lilla land. Samtidigt som demonstranterna verkar få som de vill – ett nyval, inser många att det inte skulle lösa mycket. I opposition finns socialisterna, ett parti som vill knyta kontakterna med Ryssland. Det vill däremot inte de som protesterar. De vill ha ett mitten-höger alternativ som är för EU. I dagsläget finns inget sådant bortsett från regeringspartier som är hela anledningen till proteserna. Situationen är minst sagt komplicerad. Det är ett läge där oavsett landet oavsett utgångspunkt förlorar. Under de senare åren har EU och Väst varit involverade i olika projekt i Moldavien samt satsat stora belopp på landets utveckling. Därför är det hög tid för EU och väst att på allvar agera. Görs inte något snart lär landet Moldavien hamna i ett förfall och riskera bli ännu igen ett nytt territoriellt konfliktområde. Eu måste sätta press och kräva en utredning av denna härva samtidigt som man erbjuder landet alternativ till en ljusare framtidfritt från oligarkstyre. Moldaviens befolkning måste få en framtid den förtjänar och det kommer de inte uppnå på egen hand. Ensam är inte stark.

Ljuset i mörkret är LIBERALA UNGDOMSFÖRBUNDET. Vi står benhårt fast vid ÅSIKTEN att ens födelseort inte ska spela någon roll för var man har rätt att bygga sig en FRAMTID.

Henrik Edin: Liberala utmaningar

Så var det äntligen dags att fatta pennan. För första gången sedan kongressen skriver jag i Liberal ungdom. Det är mycket roligt att få plats i en tidning som under lång tid har varit en strimma ljus i en annars mörk politisk vardag.

Först och främst skulle jag vilja tacka alla er som var med på kongressen. Det är kanske inte många som tänker på det, men varje kongress är ett stycke historia vi är delaktiga i att skapa. Oavsett vilka åsikter man argumenterade och röstade för hoppas jag att vi får ett fortsatt bra verksamhetsår tillsammans, för nu börjar en stor politisk kamp.

Världen ser nämligen mörkare ut än på länge. Många människor har i dag inte möjlighet att söka asyl var de vill. Svenska myndigheter bedömer flyktingströmmarna som så ansträngande att de borde begränsas, och regeringen lyssnar på dem. Det ver-

kar inte finnas bäddar nog; det verkar inte finnas arbeten nog; det verkar inte finnas hjärtan nog. Den politiska utvecklingen i Sverige är inget annat än bedrövlighet. De flesta andra partierna i riksdagen följer regeringen. Till och med Liberalerna har gjort avkall på mycket av den politik man har kämpat för i årtionden.

Ljuset i mörkret är Liberala ungdomsförbundet. Vi står benhårt fast vid åsikten att ens födelseort inte ska spela någon roll för var man har rätt att bygga sig en framtid. Att tumma på asylrätten är fullständigt otänkbart och förbundet kommer att fortsätta kämpa för mer frihet och öppenhet.

Att systemen är ansträngda är egentligen bara ett uttryck för ohållbarhet. Den självklara lösningen på problemet är att förändra systemen, och det borde man ha gjort för länge sedan. Under lång tid har framförallt

Illustration: Maria Bark

unga och invandrare drabbats hårt av de utlåsnings effekter som finns på både bostadsmarknaden och arbetsmarknaden. Dagens invandring förändrar inte det faktum att stora reformer måste genomföras.

Det behöver bli lättare att bygga bostäder. Färre överklagandeinstanser för byggnation och färre regleringar leder till lägre kostnader som i sin tur lockar fler aktörer in i byggbranschen. Detta leder till en sund konkurrens som pressar priserna neråt samtidigt som byggklar mark i större utsträckning inte står orörd. Att därtill införa marknads-hyror skulle leda till en sund cirkulation i befintliga bostadsbestånd vilket skulle gynna framförallt de som står utanför bostadsmarknaden i dag.

Vad gäller arbetsmarknaden behöver Sverige en mer varierad lönestruktur. Vissa yrkesgrupper behöver tjäna mer, andra min-

dre. Att lönestrukturen blir mer varierad är särskilt viktigt för de som har en kort utbildning. I dag finns nämligen alldeles för få låglönejobb vilket i stor utsträckning drabbar unga svenskar som inte hittar ett första jobb, men även många av de flyktingar som i dag kommer till Sverige. Att förändra förutsättningarna för den svenska modellen genom att bland annat se över möjligheterna till sympatiåtgärder är en möjlig åtgärd. När förutsättningarna för förhandlingarna förändras kommer lönestrukturen att förändras.

Det är bara de liberala lösningarna som löser dagens politiska utmaningar. Därför har Liberala ungdomsförbundet en stor och viktig uppgift framöver. Så fatta du också pennan och skriv för allt du är värd. Frihet, humanism och öppenhet måste ha en självklar plats i morgondagens Sverige!

Kultur i Paris

TEXT: MARIA BARK

När jag väl kommer fram till den franske vakten som ska kolla min biljett så har jag köat i cirka en halvtimme med backpackers, politiker och studenter. Nedanför den ikoniska glaspiramiden så sträcker jag nervöst fram mitt svenska körkort och vakten kastar en blick på kortet innan han ler och gestikulerar att det bara är att gå in. Min granne hade haft rätt, man kommer in gratis på Louvren om man är under tjugosex.

Jag kunde inte tro det var sant. Utan kostnad kunde jag alltså få tillträde till en byggnad med otrolig arkitektur som är präglad både av renässans, barock och utav självaste Napoleon, få tillgång till en av världens största konstsamlingar, innehållandes verk både från Titian och Leonardo da Vinci och dessutom få njuta av antikens främsta skatter såsom Nike från Samothrake och Venus från Milo. Man erbjuds med andra ord en kunskapskälla utan botten – helt utan kostnad.

Louvren skänker inte bara möjligheten för självbildning, utan är också för många en

naturlig mötesplats. På en bänk lite längre bort från den där jag satt mig, sitter några studenter och diskuterar allt mellan himmel och jord med ett par pensionärer från Portugal samtidigt som två nyfunna vänner har tagit med sig ritblocken och använder de grekiska statyerna som modeller. Ett gratis inträde medför så mycket mer än en titt på Mona-Lisa, det kan erbjuda ett ypperligt tillfälle för personlig utveckling på flera plan.

Så varför hurrar jag inte när det i regeringens budget för 2016 står att man planerat göra samma sak i Sverige som på Louvren, fast ännu bättre? Inte bara gratis inträde inte bara för unga – utan för alla? Är inte detta alla konstälskares våta dröm?

Ja, och nej. Visserligen måste jag medge att jag hurrar lite tyst för mig själv, men för min del så lär det inte bli någon tårta eller några serpentiner som flyger i regnbågens alla färger. Möjligtvis blir det en liten torr bakelse som jag försöker peta i mig samtidigt som jag funderar på vilka effekterna egentligen kommer att bli utav det här beslutet.

Så varför hurrar jag inte när det i regeringens BUDGET för 2016 står att man planerat göra samma sak i Sverige som på LOUVREN, fast ännu BÄTTRE?»

En smygande magkänsla säger mig nämligen att när de statliga museerna plötsligt blir tillgängliga för alla, så är det de privata aktörerna som blir drabbade. Det säger sig självt att ett privat museum, eller ett statligt museum som inte involverats i reformen, har mycket svårt att försöka konkurrera med ett museum som har gratis inträde. Bland annat så kan man läsa i artikeln "Kritik mot beslutet om fritt inträde på museer", som publicerades i Dagens Nyheter den 17:e Oktober 2014, om hur Christina Mattson, chef för Nordiska Museet, redan har tvingats varna sina anställda om att kommande år kommer att bli tuffa. De omfattades nämligen inte av reformen den här gången.

Största problemet av det hela är dock principen av att Sveriges regering egentligen inte borde ha att göra med vilken kultur som är bra, och vilken som är dålig. Det borde inte ligga på deras bord, utan det borde vara upp till var individ att välja vilken typ av muséer som denne är intresserad av och villig att besöka. Genom att staten plötsligt väljer ut vilka muséer som ska vara gratis

och mer tillgängliga, så gör man automatiskt de andra museerna mer reserverade och oåtkomliga.

Det är också pågrund av den här principen som vi betalar tv-avgift, för att slippa statens inblandning i journalism. Man vill försäkra sig om att man ska kunna sprida sina tankar och åsikter fritt i alla medier, utan att staten ska kunna lägga sig i eller påverka. Med andra ord så vill man säkra demokratin genom att stärka yttrandefriheten. Men vad är skillnaden mellan journalism och konst, kan man inte tala genom en tavla? Kan man inte förmedla en åsikt genom en bild? Berätta en historia med färger?

Självklart ska konsten och kulturen vara fri, men kanske borde vi ändra vårt perspektiv. Kulturen måste inte nödvändigtvis vara fri från inträde – utan fri från staten.

KULTUR

Illustration: Freddy Karlsson

Listan: En modern politiker

Det finns dem som tycker att politik är alldeles för tråkigt och händelselöst för att över huvud taget bry sig om. Detta är ett demokratiproblem vi måste få bukt med. År 2002 kom Expedition Robinson-vinnaren Jan Emanuel Johansson in i riksdagen. Linda Rosing försökte i valet 2010 ta sig in i riksdagen med sitt parti Unika Partiet. Om fler avdankade dokusåpadeltagare sökte sig till politiken efteråt skulle kanske fler bli mer intresserade av politik och vår demokrati.

- 1 Farmen-Qristina:** Med Qristinas bestämdhet och temperament skulle hon inte förlora en enda debatt. Frågan är nog om någon ens skulle våga försöka sig på de.
- 2 Robinson-Robban:** Politiker är idag alldeles för förutsägbara. Med Robban i politiken skulle i princip vad som helst kunna hända och det skulle göra det mycket mer spännande att följa politiken.
- 3 Naken-Janne (Farmen):** Mångfalden behövs. Naturister är diskriminerade och underrepresenterade i politiken. På grund av klädsmaktsordningen får de inte komma in i de politiska finrummen.
- 4 Samir Badran (Paradise Hotel):** Folk har alldeles för svårt att förstå dagens politiker. Med Samirs vokabulär blir de mer lättförståeligt och kraftfullt när han använder "fucking" i varannan mening.
- 5 Farmen-Veronika:** Det behövs alltid en beslutsam, rak och ärlig värmlänning.
- 6 Carolina Gynning (Big Brother):** Carolina har nog fått den mest framgångsrika karriären efter medverkan i en dokusåpa. Allt talar därför att hon skulle kunna bli en framgångsrik politiker.
- 7 Olinda Borggren (Paradise Hotel):** Jan Björklund brukar säga "Mer samförstånd krävs i politiken". Olinda skulle ge svensk politik det motsatta: mer konflikter – och det är precis vad TV-tittarna vill ha.
- 8 Sofia Hellqvist (Paradise Hotel):** Vi hade velat se Sofia Hellqvist i politiken. Det lär tyvärr inte bli möjligt då hon, i sin sista parceremoni, låste sig till medeltiden.

Seriös debatt*

Det blåser separatistiska vindar i Europa där regioner kämpar för sin självständighet. Storbritannien har Skottland, Spanien har Katalonien och Danmark har Grönland. Sverige ska givetvis därför inte vara sämre.

Det är över 350 år sedan frederna i Roskilde och Brömsebro. Under dessa år har Bohuslän, Halland och Blekinge blivit lika självklara delar av Sverige som tacos på fredagar. Men trots decennier av försvenskning känner Skåne fortfarande sig inte riktigt hemma i vårt blågula land. Skånefrågan är en aktuell fråga som vi därför bör debattera.

*Seriös debatt är inte alls så seriös som den utger sig för att vara.

JAU!

TEXT: KARL PHILIP NILSSON, SKÅNE

Förtrycket måste få ett slut. Asvid hade drömmar och visioner, en redig skåning som idag ligger begravnen på kyrkogården i Härslov. Asvid var med om det långa förtryck som danskarna utförde mot skåningarna och han hade en förhoppning att freden i Roskilde skulle ge skåningarna en glimt av frihet. Dryga 650 år senare kan vi se att den dröm som Asvid hade, inte uppfylldes. Än idag förtrycks skåningar, Svea Rige urholkar den skånska kroppen, bit för bit. Det är tur att den skånska andan och den skånska själen aldrig kommer kunna rubbas av låtsas seglare som vill se tennis i det underbara Skåne.

Som skåningar har vi förstår vi att svenskar vill åka till Skåne och ta del av vår vackra natur med rapsfält, våra fantastiska arrangemang som äppelmarknaden i Kivik och våra underbara tågresor genom Tågarp och Teckomatorp. Det vi skåningar ställer oss frågande till är hur Svea Rige förhåller

sig till Skåne och speciellt skåningarna. Det är Skåne som får Svea Rige att fungera, hur skulle annars ni kunna se om barnet i magen mår bra om inte en skåning uppfunnit ultraljudet, hur skulle ni kunnat överleva i trafiken med ert snökaos om inte en skåning uppfunnit vinterdäcken, hur skulle ni kunna vara stolta över Svea Rige när ni åker på er chartersemester och inte kunde skryta om Absolut och Zlatan. Utan Skåne hade Svea Rige stannat.

Men nu får det varanock! Det svenska slaveriet har gått för långt måste få ett slut. Asvids drömmar ska bli realitet och den skånska friheten ska uppfyllas. Vi ska samlas på slätten, vara laddade och eda pannekudor och spiddekage, precis så som Asvid ville. Det är dags att Skåne blir ett eget rige och förtrycket upphör, för friheten!

Frihed, jämlikhed, brödrarskap.

Sätt er ner vid FAMILJEMIDDAGEN och var GLADA över att ni fortfarande blir bjudna trots att ni envisas med att ha SPETTEKAKA på bordet som ingen äter.«

Nej!

TEXT: CECILIA JOHNSSON, STORSTOCKHOLM

Ni vet den där släktingen som kommer på familjefesterna men ingen riktigt vet hur man egentligen är släkt? Den där kusinen till dina föräldrar som ingen riktigt talar om men som alltid är bjuden och som plikttroget alltid dyker upp? Hen pratar lite konstigt och saknar familjedragen, men du får höra att ni absolut är släkt.

Det är Skåne för Sverige. Vi förstår dem inte, vi säger ”va?” tre gånger innan vi ler och kör en blandning mellan att nicka och skaka på huvudet för att vara artiga. Men vi tycker om dem och därför blir vi lite ledsna över att höra att de vill lämna familjen. Skåne, ni är viktiga för oss.

Utan er blir Stockholmare den mest hånade gruppen och det kan jag inte tillåta. Ni behövs dessutom som brygga ut i Europa och vi gillar verkligen Europa. Alltså verkligen jättemycket. Så sluta bete er som uppstudsiga tonåringar eller som om ni hade en

medelålderskris, sätt er ner vid familjemiddagen och var glada över att ni fortfarande blir bjudna trots att ni envisas med att ha spettekaka på bordet som ingen äter.

Posttidning B

Avsändare

Liberala Ungdomsförbundet

Box 2253

103 16 Stockholm

